

ligheder for at sætte et mere konkret indhold i ønskerne om en bæredygtig udvikling.

En tættere dialog med det lokale erhvervsliv kan skabe grundlaget for en mere holdbar udvikling af vores byer og ikke mindst vores landskaber. Det stiller imidlertid en række helt nye krav til den fysiske planlægning og den måde, planlægningen anvendes i den regionale udvikling.

Flere arbejdspladser står højt på ønskesedlen i alle dele af landet. Det kan bl.a. aflæses i de ofte meget store arealer til erhvervsudvikling. I stedet for at bidrage til den regionale erhvervsudvikling kan de store planlagte erhvervsområder dog føre til det modsatte. Arealerne er i sig selv et passivt input til erhvervsudviklingen. Det er mere end svært at påvirke virksomhedernes beliggenhedsvalg alene ved hjælp af bare marker.

Det areal, der er udlagt til byerhverv, men er ubenyttet, er næsten lige så stort som alt det erhvervsareal, der er taget i brug historisk set.

Landsplanafdelingen har gennemført en analyse af erhvervsarealerne i kommuneplanerne i 172 repræsentative kommuner udenfor Københavnsområdet. Analysen viser, at der i kommuneplanerne er udlagt i alt 41.045 ha til erhvervsformål i disse kommuner. Heraf består 18.455 ha af helt ubebyggede områder, svarende til 45 % af det samlede udlagte areal til byerhverv.

Regeringen finder det vigtigt, at de nuværende arealudlæg kommer tættere på virksomhedernes efterspørgsel på arealer. Efterspørgslen efter erhvervsarealer vil variere mellem de enkelte egne af landet alt afhængig af, hvilke særkender og styrkepositioner man vælger at prioritere i den regionale udvikling. Efterspørgslen vil også variere mellem enkelte virksomheder.

Derfor er det helt afgørende, at erhvervsarealerne kommer til at afspejle ændringerne i erhvervsstrukturen og ikke mindst de erhvervsudviklingsstrategier kommuner og amter har søsat for at skabe en regional udvikling.

Den fysiske infrastruktur spiller forståeligt nok også en afgørende rolle i den regionale bevdsthed. Anlæg af nye veje giver et indtryk af at være godt rustet til den internationale konkurrence.

De enkelte egne af landet bindes sammen af den fysiske infrastruktur, veje, baner, havne og lufthavne. Færdiggørelsen af det store motorvejsnet og Storebæltsforbindelsen sikrer en god tilgængelighed.

Den fysiske infrastruktur er en vigtig rammebetingelse for erhvervslivet. Videreudbygning

af den fysiske infrastruktur med flere motorveje giver dog ikke nødvendigvis den ønskede effekt på erhvervsudviklingen.

Infrastrukturen har stor betydning for, hvordan transport af varer og personer bliver tilrettelagt og gennemført, men ofte mangler helhedsbilledet og samtænkningen i forhold til det transportmæssige behov. Infrastrukturen spiller en afgørende rolle ved valg af ruter, og hvilke transportknudepunkter der kan binde de forskellige transportformer sammen.

Regeringen finder det vigtigt at skifte fra at prioritere en yderligere udbygning af infrastrukturen til i højere grad at fokusere på anvendelsen af infrastrukturen, som sikrer en mere effektiv transport til gavn for både miljø og virksomheder. At effektivisere transporten og formindske trængslen på de overordnede pendlingsruter, kan være en del af et områdes bosætningsstrategi og være medvirkende til at styrke områdets attraktionsværdi.

3. DANMARK ÅR 2025

Det er naturligvis fristende og nærliggende på kanten af et nyt årtusinde at stille en vision op for de kommende 25 års fysiske udvikling af Danmark. Men for det første er det ikke landsplanredegørelsens opgave at opstille en konkret vision eller landsplan for Danmarks udvikling. Den varetages af de samlede regionplaner og kommuneplaner. For det andet, og netop i forlængelse af denne politik, ligger visionen snarere i dialogen og processen omkring den samlede koordinerede planlægning på de tre niveauer stat, amt og kommune.

Når den moderne vision kommer »nedefra«, er der behov for at forny den model, som tidligere har været anvendt, når de enkelte egne bidrag til udviklingen af landet skulle gøres op.

Op igennem 1990'erne har den europæiske og nationale planlægning fokuseret på et mere polycentrisk bynetværk og på styrken gennem samarbejde. Forpligtende samarbejder i bynetværk har skabt en rollefordeling mellem byer og har givet mulighed for, at bynetværk i flere sammenhænge optræder som hele byer.

Et godt eksempel er Øresundsregionen, der i disse år viser ansigtet internationalt ikke så meget p.g.a. sin størrelse og betydning, men mere fordi der med Øresundskomiteen er tale om en politisk organisation på tværs af en landegrænse, som tilføjer et nyt perspektiv i forhold til en